

Marcel Kuster (Braamt, 1959) is grafisch ontwerper en heeft zich de laatste jaren gespecialiseerd in historische kaartreconstructies en visualisaties. Zijn reconstructie van *Het Kwartier van Zutphen 1639* nam 10 jaar aan onderzoek en uitvoering in beslag. Met die kaart won hij november j.l. in Den Bosch de landelijke GIN-Award 2025 voor Cartografie (professional).

1. Inleiding

Oude kaarten prikkelen onze fantasie; zeker als het onze eigen omgeving betreft. Het is echter verwarrend wanneer we zien dat zelfs oude kaarten van hetzelfde gebied sterk van elkaar verschillen. Veranderde dat landschap telkens, konden ze niet tekenen of fantaseerde men maar wat? Wát is dan nog waar op een oude kaart die ons zo fascineert?

Enkele voorbeelden van kaarten die lastig te begrijpen zijn:

A. Kaart van de IJssel (1719). "Waarom werden kaarten vaak niet met 'het noorden boven' getekend?"

Verklaring: de tekenaar was vrij om de compositie te maken. Vaak wilde die het onderwerp zo groot mogelijk erop zetten. Zolang er toch geen relatie met andere kaarten was vormde een andere 'oriëntering' geen probleem. Kaarten stonden nog los van elkaar. Pas later, toen kaarten meer systematisch werden getekend, zag je meer en meer een gelijke oriëntering.

B. Kaart door Christiaan sGrooten (1592), gemaakt voor de koning in het (verre) Spanje:

"Hoe kan het dat er 'vreemde' zaken op staan?"

Huissen en Zevenaar horen kennelijk bij Kleefs gebied, maar Beek en Elten ook. Wás dat wel zo? En twee grote beken, hier in blauw geaccentueerd ...

Verklaring: De maker liep niet zelf door het gebied. Dit is deels ingevuld vanuit eigen fantasie: er loopt geen beek van de plaats Beek naar de Oude IJssel. Net zoals de beek van Lichtenvoorde naar Bredevoort aan de Aaltense Slinge ontbrak. De plaats Beek hoorde niet bij Kleef en Elten was een zelfstandig 'Stift'. Bij zoveel 'vreemde' zaken op de kaart wil je weten wat er dan nog wél klopt.

Zoveel verschil
in tekening ...

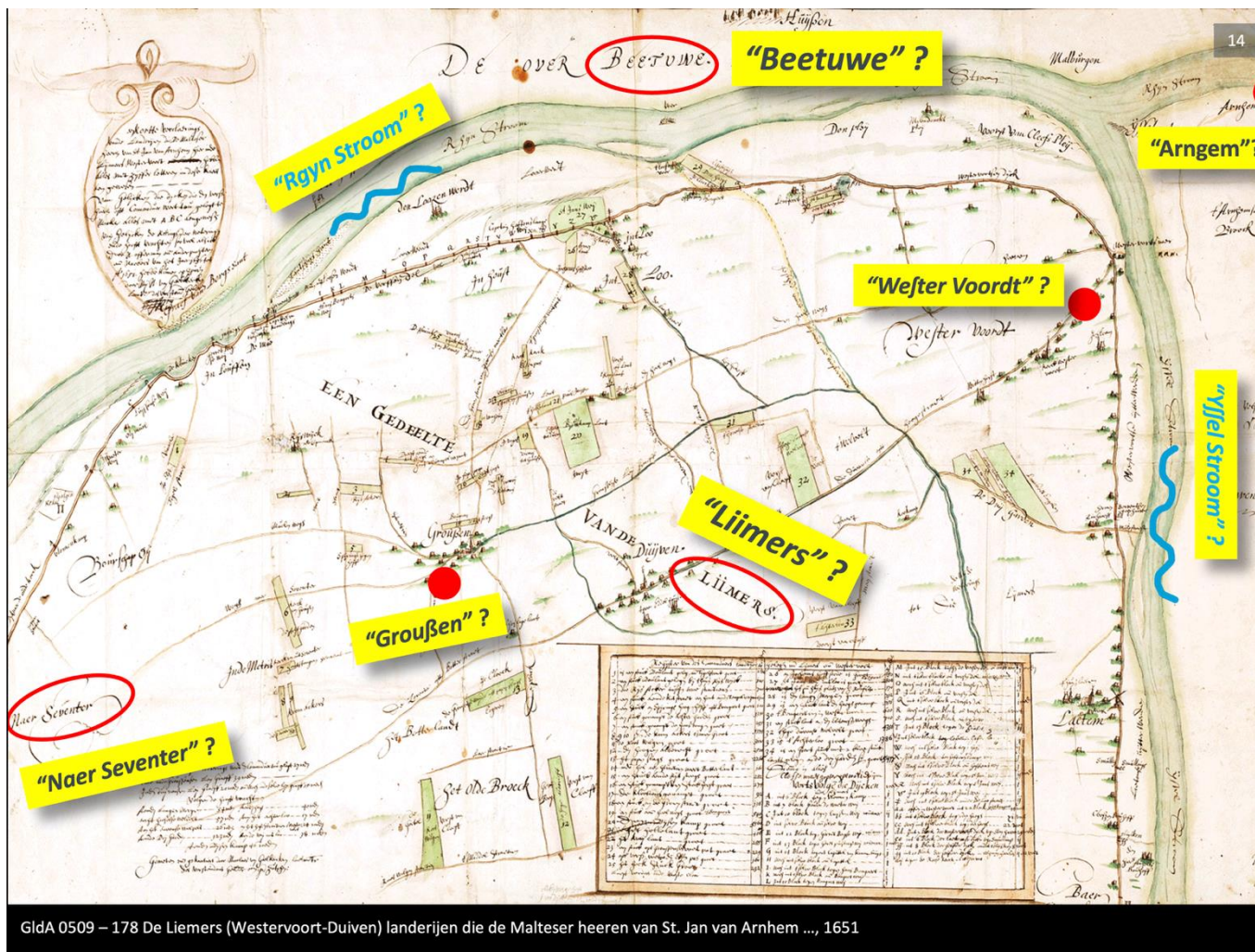

C. Diverse tekeningen van een juridische kwestie, bij Het Medler en de Wildenborch (tussen Vorden, Lochem en Ruurlo)

"Hoe kan het dat die tekeningen zoveel van elkaar verschillen? Veranderde dat landschap telkens?"

Verklaring: Het landschap veranderde nauwelijks tot in het begin van de 19e eeuw. De reden voor het verschil in tekening is dat de landmeters elk hun eigen tekenstijl hadden. Je moet dit soort tekeningen meer zien als een fraai uitgevoerde situatieschets met een juridische status. Het gaat om de informatie die erop staat.

GldA 0509 – 178 De Liemers (Westervoort-Duiven) landerijen die de Malteser heeren van St. Jan van Arnhem ..., 1651

D. Kaart Van de Liemers (1651)

"Konden ze niet spellen, tekenen of meten?"

Een leek zal zich vooral storen aan de andere spelling en moet zich veel ertoe zetten om de kaart te begrijpen. De elementen aan de rand lijken grof geschetst en in het midden juist erg gedetailleerd.

Verklaring: De spelling lag nog niet vast en was meer gebaseerd op de uitspraak dan tegenwoordig. Het kon voorkomen dat dezelfde persoon hetzelfde woord op verschillende manieren noteert. De tekenaar ging het om hij belangrijk vond: de grondbezittingen. De grof geschetste delen plaatsen die in een omgeving; meer niet.

V Vredend (D) G Groenlo Z Zutphen D Doetinchem A Arnhem S Steenderen Wegreconstructie Olburgen - Baaksche Brug

2. Het Kwartier van Zutphen, gemaakt door Nicolaes van Geelkercken (1639)

Ideaal zou zijn als er een oorspronkelijke kaart is, gemaakt door een tekenaar van wie vaststaat dat hij er zelf heeft rondgelopen. Het liefst iemand die naar waarheid tekende en ook veel andere kaarten in dit gebied heeft gemaakt. Kortom: een betrouwbare kaart met detail dat te verifiëren is met andere oude bronnen en recent onderzoek.

In 1639 verscheen het historisch werk van Pontanus over de geschiedenis van Gelderland '*Historiae Gelricae*'. Daarin stond deze gravure* van **Het Kwartier van Zutphen** door landmeter **Nicolaes van Geelkercken**. Hij had dit gebied, óns gebied, persoonlijk verkend en nieuw opgetekend. Dit resultaat stond aan de basis van een compleet nieuwe generatie kaarten. Ze zou worden gekopieerd door alle grote namen van zijn tijd** en nog lang daarna. Historisch cartografen noemen een nieuwe, oorspronkelijke kaart een *prototype*. Dichter bij een oorspronkelijke optekening kun je niet komen dan met zo'n eerste uitgave. Een reconstructie hiervan zou ons kunnen laten zien hoe de Achterhoek er in de eindfase van de Tachtigjarige Oorlog uitzag.

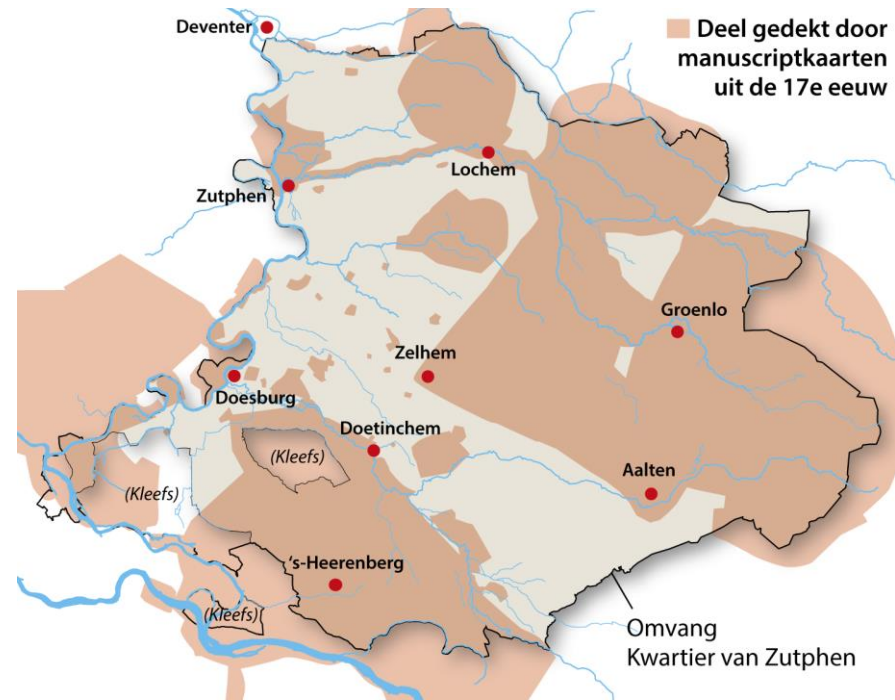
Van Geelkercken was ingezworen als landmeter en diende o.m. als ogen ter plaatse van het Hof in Arnhem. Ten overstaan van betrokken partijen tekende hij op locatie grondbezit, -aanspraken en -geschillen op, waarover b.v. het Hof in Arnhem een oordeel kon vellen. Van een door hem getekende kaart van Oost-Gelderland mag je dus een hoge betrouwbaarheid verwachten. In de bijna dertig jaar dat hij in ons gebied tekende, zijn ± 190 manuscriptkaarten*** in archieven bewaard. Die kunnen we gebruiken ter verificatie.

Het Kwartier van Zutphen (1639) toont ons een wereld bijna vierhonderd jaar terug in de tijd: vreemd aandoende namen, plaatsen, een kluwen aan wegen en vreemde elementen zoals radstaken en galgen. Maar niet alleen het andere tijdsbeeld roept vragen op; de kaart oogt sterk vervormd en staat op de kop, met het zuidoosten boven. Dit alles werkt vervreemdend voor ieder die probeert te bevatten wat erop te zien is. En dat is veel: meer dan 800 locaties, waterlopen, wegen en gebieden staan erop. Te complex om een goed beeld van te krijgen; eigenlijk zou je het per onderdeel opnieuw moeten uittekenen.

* Afdruk van een koperplaat waar d.m.v. een naald een tekening in is gegraveerd.

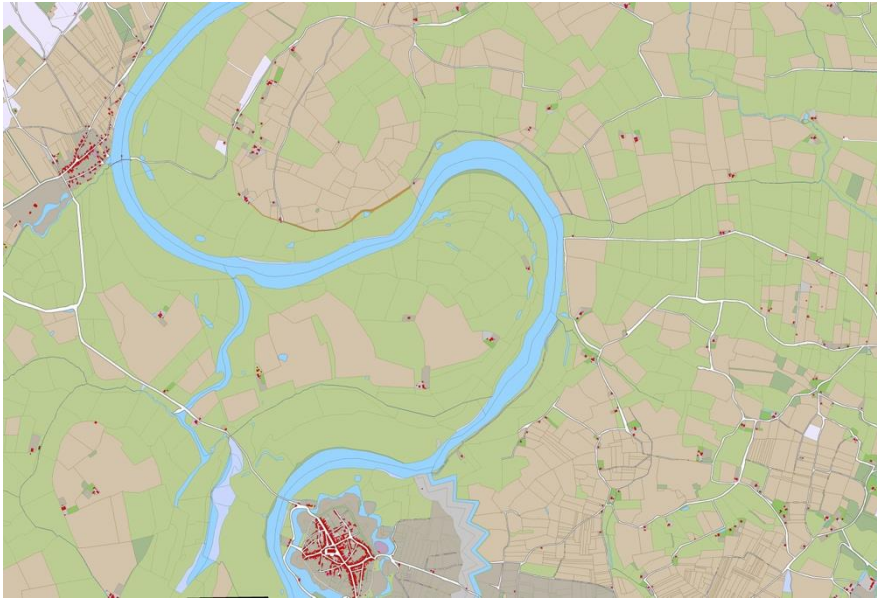
** Bijvoorbeeld: Blaeu's eigen versie van *Het Kwartier van Zutphen* is een exacte kopie van deze kaart. Sporen kun je zelfs tegenkomen op kaarten 180 jaar later.

*** 'met de hand getekende' kaart (i.t.t. een gedrukte kaart)

Ik ga proberen met deze gravure 'in de hand' het Kwartier van Zutphen (1639) te 'bereizen'. Geeft deze 17e eeuwse kaart mij de juiste informatie voor die tijd? Alle elementen zou ik willen thuisbrengen.

Waarschijnlijk zal ik op een boel vragen stuiten, want een groot deel, zoals de wegen, staat er naamloos op. Dat kunnen we alleen duiden door de onderlinge samenhang. Daarvoor moet eerst alles op deze gravure worden ontleed en op een topografische ondergrond worden overgezet. We kunnen dan een analyse van de gravure maken: sterke en zwakke kanten komen dan aan het licht. Vervolgens kunnen we ons richten op die naamloze wegen. De totale reconstructie voer ik uit op schaal 1:80.000 (vgl. Oost-Gelderland op de grootte van een FALK-plan). Dat wat niet op de gravure staat mag worden genegeerd. Eventuele kaartfouten mag ik corrigeren a.d.h.v. zijn manuscriptkaarten.

Hisgis (kleuren bewerkt), het gebied tussen Dieren, Doesburg en Luur rond 1832

3. Geografisch Informatiesysteem (GIS)

Tegenwoordig doen we geografisch onderzoek en reconstructie met behulp van een computer. Met een GIS-programma kun je geografische informatie goed met elkaar vergelijken: alle informatie plaats je daarin op de juiste locatie in lagen die je op *zichtbaar* of *onzichtbaar* kunt zetten. Al je kaarten zijn dan als het ware doorzichtig en liggen exact op de juiste plek. Dat werkt snel en je kunt ook nog eens veel gegevens analyseren (GIS houdt van data). Overeenkomsten en patronen worden dan vanzelf zichtbaar. Ik bouw het beeld op in hoofdlagen, waarvan ik de belangrijkste hierna toelicht.

4. Het oude landschap volgens het huidige inzicht

Het Achterhoekse landschap van de 17e eeuw was niet veel anders dan bij het begin van de 19e. Natuurlijke factoren bepaalden nog steeds wat en op welke plek je iets kon (ver)bouwen. Stedenbouw was nog opgesloten binnen de oude verdedigingswerken. Waterlopen en drassige gebieden waren minimaal gekanaliseerd en wegen volgden nog hun eeuwenoude routes. Grofweg een-derde was gemene grond (*'woeste grond'*), dat weliswaar meer in gebruik werd genomen, maar steeds in kleine stukjes.

Vanaf 1800 wilde het Franse, en nadien het Nederlandse bestuur dit veranderen. Er moest grondbelasting worden geheven en de gemene grond zou worden verkaveld. Ook moest er een betere weg- en waterstructuur komen. Daar werd extreem betrouwbaar* kaartmateriaal voor gemaakt, o.m. door het Kadaster. De kaartinformatie die toen ontstond is nu beschikbaar. Het project HisGIS** heeft die begintoestand van het jaar 1832 gedigitaliseerd en online gezet (afb.). De Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) baseert hun eigen reconstructie van *Het Nederland van Blaeu**** ook op kaarten die in de 19e eeuw zijn gemaakt. Dit maakt die 19e eeuwse situatie tot een verantwoorde tussenstap naar het 17e eeuwse landschap.

- **Dit wordt in GIS de eerste hoofdlag: *De situatie begin 19e eeuw*** (kadastrale kaart van 1832, de Topografisch Militaire Kaart 1850, Bekenkaart van Staring, etc.)

- Alle kadastrale veranderingen werden tot ± 1995 vastgelegd als een wijziging op die eerste kadastrale kaart (!).

** <https://hisgis.nl/kaartviewer/gelderland/>

*** <https://kennis.cultureelerfgoed.nl/index.php/Dataset/59>

5. Ontleden van de gravure van Het Kwartier (1639)

We plaatsen elk onderdeel op de juiste plek; beginnend met de benoemde locaties. Van de ± 800 locaties hebben bijna 500 een naam. De rest, het merendeel wegen, is naamloos. Die tekenen we schematisch in. Het vergt veel research, maar we komen een heel eind.

- Dit wordt in GIS de tweede hoofdlaag: **De gegevens van Het Kwartier van Zutphen**, gelocaliseerd m.b.v. de eerste hoofdlaag.

6. Manuscriptkaarten duiden met '1832' als tussenstap

De verkaveling van grond was tussen de 17e en de 19e eeuw nog weinig veranderd. Onderzoek van Mr. Leppink* toonde aan dat je 17e eeuwse percelen op die kadastrale kaart van 1832 kunt terugvinden. Dit zal ons helpen bij het localiseren van 17e eeuwse manuscripten. Met deze methode bouwen we een ondergrond in een GIS. Hier kunnen we uit putten waar de 17e eeuwse percelen exact lagen (perceelcontouren), of deze als hoog- of laagwaardig waren beoordeeld (belastingtarief) en wat er op werd verbouwd (grondgebruik).

Dat er manuscripten zijn gemaakt toont niet alleen aan dat de 17e eeuwse maker ter plaatse is geweest. Hij kende ook weg er naartoe. Over het algemeen zijn alle manuscriptkaarten van landmeters betrouwbaar op de perceelcontouren.

- Dit wordt in GIS de derde hoofdlaag: **De informatie van de 17e eeuwse manuscripten**. Dit geeft de reconstructie waardevolle bronnen.

* Mr. G.B. Leppink: *Van Geelkerckens Kaartboek van de landerijen van het Sint Catharinae Gasthuis in Amhem (1635)*, Vereniging Gelre, Arnhem 1988

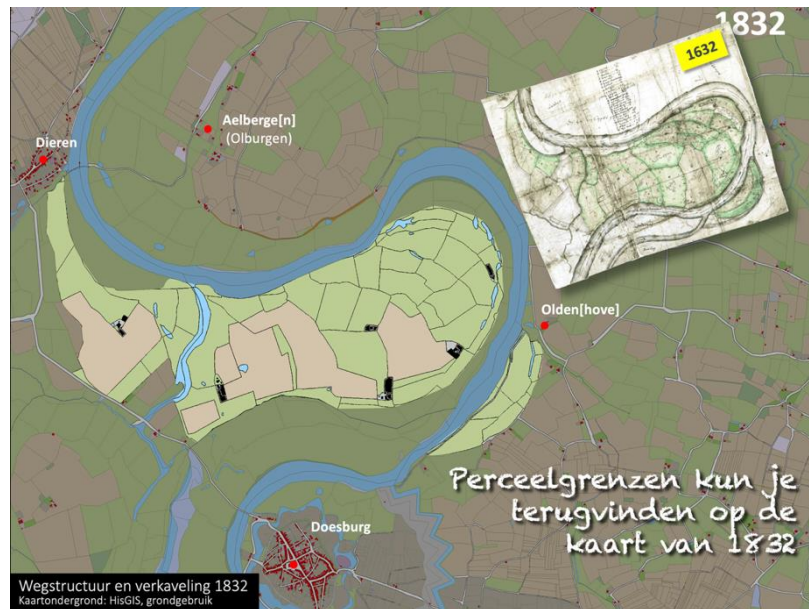
Twee voorbeelden van het localiseren van manuscripten. Voor een beter begrip zijn de manuscripten hier naar het noorden uitgericht. Die percelen zoeken we terug op de kadastrale kaart van 1832. Die fungeert als een overbruggende kaart naar de huidige situatie in 2026.

**Voorbeeld A: Manuscriptkaart
Fraterwaard (1632)**

GldA, 0498 - 11-0002
Percelen gelegen in de Fraterwaard (1632)

Voorbeeld A (vervolg): Fraterwaard (1632)

1. Met HisGIS (kaart van 1832) is het manuscript exact te localiseren.

2. Die kaart van 1832 kun je in GIS vervangen door een uit een andere tijd, zoals b.v. 1950. Toen was er in het buitengebied nog steeds niet veel veranderd.

3. Daarna veranderde het landschap echter aanzienlijk door wegeaanleg, kanalisatie, ruilverkaveling en nieuwbouw. Gelukkig kunnen we in GIS, omdat we werken met altijd dezelfde geo-coördinaten, de locatie moeiteloos naar onze tijd (bijna 400 jaar later) overplaatsen.

Voorbeeld B: Manuscriptkaart Hof te Olburgen (1640)

1. We localiseren het manuscript weer op de perceelgrenzen 1832

2. Als je ook de wegen tussen de percelen op de kaart van 1832 intekent, blijkt dat sommige in 2026 nog steeds bestaan.

Op het manuscript wordt een van die wegen de "Wegh naer Raij" genoemd. Die ligt exact op de plek van de huidige Capellegoedsweg. Al deze gegevens gebruiken we als data in onze reconstructie.

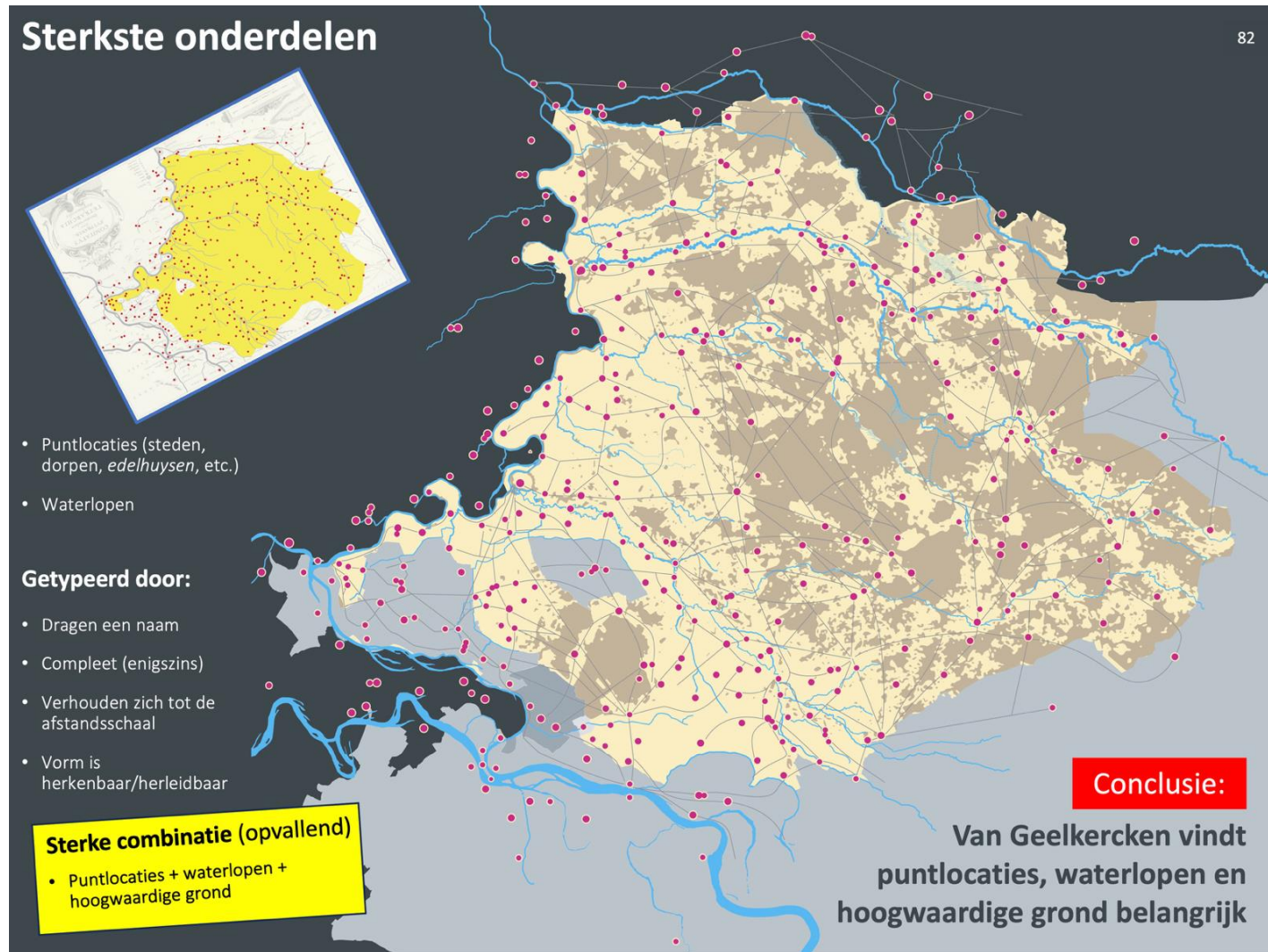
Wegh naer Raij =
Capellegoedsweg

7. Analyse van de gravure Het Kwartier van Zutphen (1639)

Nadat we alles in lagen hebben ingevoerd kunnen we een eerste reconstructie maken en de sterke en de zwakke kant van alle kaartinformatie vaststellen.

Van Geelkercken vond waterlopen en plaatsen belangrijk. Hier wordt ruim plaats voor gemaakt op het kleine formaat van de gravure ($\pm A3$). Dit mocht kennelijk ten koste gaan van het minder belangrijke: De gebieden en de wegen. Die tekende hij duidelijk minder zorgvuldig en onvolledig in.

Sterke punten: de rivieren en beken zijn qua vorm en afmeting uitstekend herleidbaar en mogelijk zelfs overcompleet: een naamloze waterloop die Lichtenvoorde verbindt aan de *Groenlosche Slinge* laat zich interpreteren als turfvaart-verbinding (gepland, maar werd nooit uitgevoerd). Het grote aantal **steden en plaatsen** geven een compleet beeld. Opvallend: vrijwel alle grond met een hogere belastingwaarde (zandkleur) is verbonden aan een plaatsnaam. Een zestal spelfouten op de gravure kunnen we herstellen dankzij de manuscriptkaarten. Slechts 4% van alle plaatsen staan bij de gravure op een storend verkeerde plek getekend.

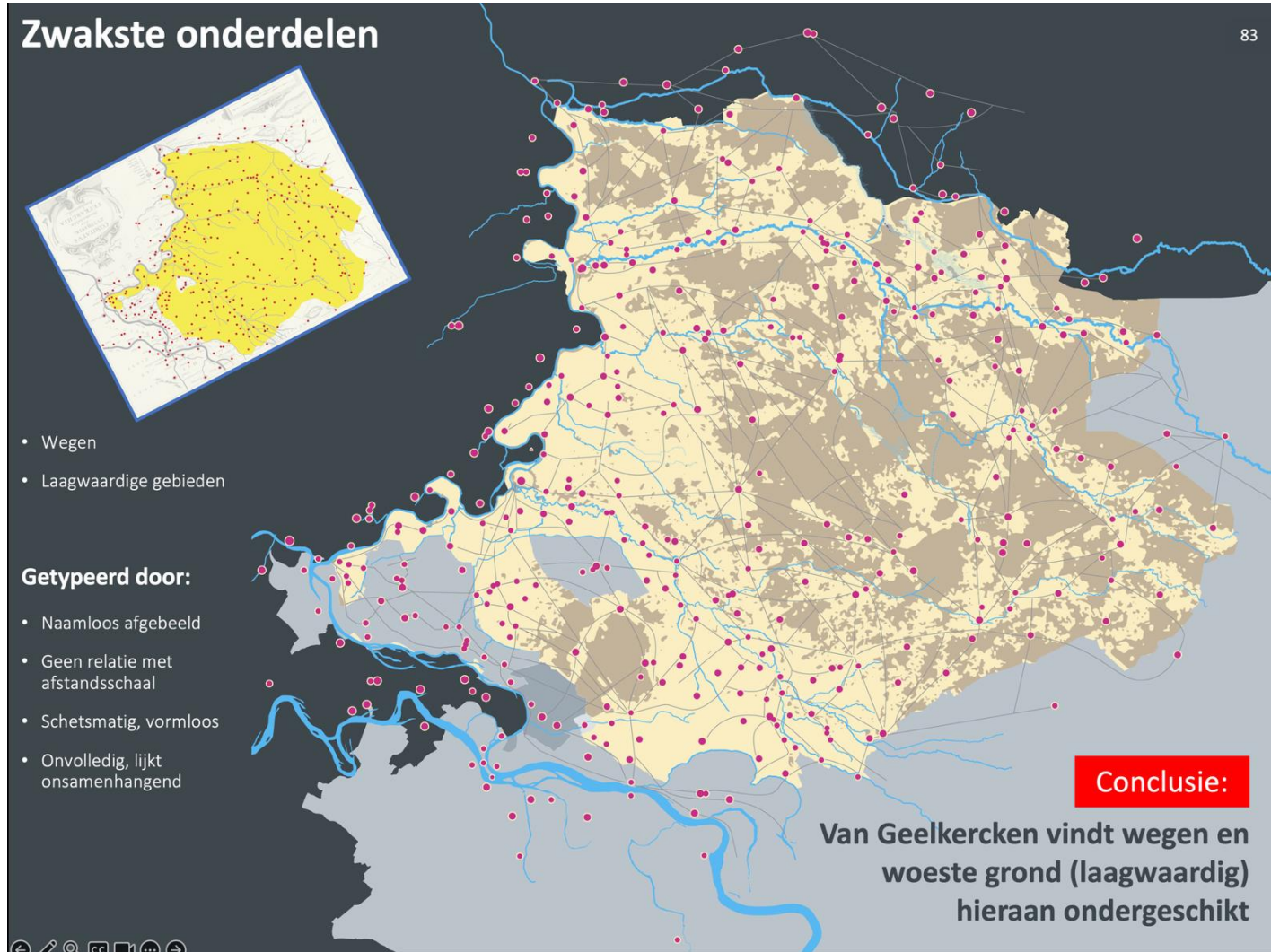
7. Analyse van de gravure

Het Kwartier van Zutphen (1639)

Van Geelkercken vond waterlopen en plaatsen belangrijk. hier wordt ruim plaats voor gemaakt op het kleine formaat van de gravure ($\pm A3$). Dit mocht kennelijk ten koste gaan van het minder belangrijke: De gebieden en de wegen. Die tekende hij duidelijk minder zorgvuldig en onvolledig in.

Zwakke punten: qua gebieden zien we dat de gravure het laagwaardige, woeste gebied (bruine kleur) minder groot weergeeft ten gunste van het hoogwaardige, bewoonde gebied (zandkleur).

De **wegen** hadden voor Van Geelkercken duidelijk niet de waarde die wij er tegenwoordig aan geven. Op de gravure zijn het slechts vormloze lijnen die plaatsen verbinden. Enkele hoofdverbindingen ontbreken zelfs. Ze zijn erg aanwezig op de gravure. Hier moeten we mee zien te dealen.

Restant van de Zutphen-Emmerikseweg bij Wehl. In vijftien jaar tijd door de natuur teruggenomen.

8. Probleem: Hoe vinden we na 400 jaar naamloze wegen terug?

Van Geelkercken had oog voor dat wat een hoge waarde had, maar zag wegen kennelijk als laagwaardig. Hoe kunnen we dit aanpakken? De wegen zijn kennelijk geen verziensels, want deze worden ook door latere cartografen door gekopieerd. Dus zal een weg op 'Het Kwartier' waarschijnlijk deze kenmerken hebben:

- Volgt de route die belangrijke/ hoogwaardige locaties verbindt.
- Is een (hoofd)weg met doorgaande functie, en was dat zowel in de 17e als in de 19e eeuw (dus zichtbaar op de kadastrale kaarten).
- Het is mogelijk ook zichtbaar op een van zijn manuscripten.

Het Kadaster begin 19e eeuw is neutraal in de waardering, want zij ziet dit alleen maar als '*grond zonder eigenaar*'. Die nauwkeurig getekende wegen hebben tarief '0'. Een deel ervan draagt een naam; de overige zijn naamloos. De wegen van de kadastrale kaarten worden door mij beoordeeld in vier gradaties:

- 1 Hoofdwegen: Wegen met een naam van een geografische bestemming (b.v. "*Weg naar Steenderen*")
- 2 Wegen met een naam (b.v. "*Groene Weg*")
- 3 Naamloze wegen
- 4 Niet in de belastingklasse '*wegen*' getekend, maar als '*perceel*' (b.v. "*uitweg als weide*")

We kunnen die wegen alleen maar toekennen door interpretatie. Dat is mijn voorbehoud: het hoogst haalbare is de weg die het meest waarschijnlijk is.

- **Dit wordt in GIS de vierde hoofdlaag: *De wegen die zichtbaar zijn op de kadastrale verzamelplannen*.** Die teken ik in in GIS.

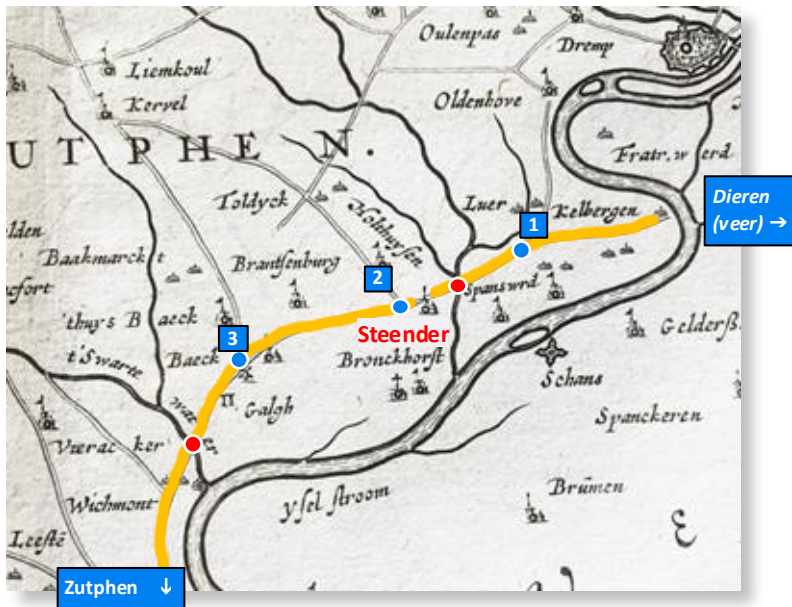
De reconstructie is klaar. We moeten accepteren dat een interpretatie altijd vragen oproept en onzekerheden zullen blijven. De reconstructie wordt uitgevoerd in twee varianten:

- Als **kaartreconstructie** die het originele beeld het meest intact laat. De wegstructuur is door de kleur meer naar de achtergrond verplaatst. Dat wat Van Geelkercken meer belangrijk vond staat meer op de voorgrond (plaatsen, waterlopen, hoogwaardige grond).
- Als **onderzoekskaat** (afb.) die toegang geeft tot de onderliggende informatie. Er is beter zicht op dat wat geduid is, met een verwijzing naar de bron. Hier zijn de wegen juist goed zichtbaar en is ook een laag met brug/voorde toegevoegd. In waterrijk gebied geeft zo iets nl. een doorgaande functie aan een weg.

Wilt u meer informatie? Bezoek dan de website www.marcelkuster.nl of stuur een mail naar info@marcelkuster.nl

Hierna volgt als voorbeeld een interpretatie van de weg van 1639 tussen Olburgen en de Baaksche Brug.

De onderzoekskaart (Kaart 2) wordt geleverd met een mapje waarin alle locaties, wegen en waterlopen worden geduïd a.d.h.v. een nummering

10. Weg van Olburgen over Baaksche Brug (kaart: zuidoosten boven)

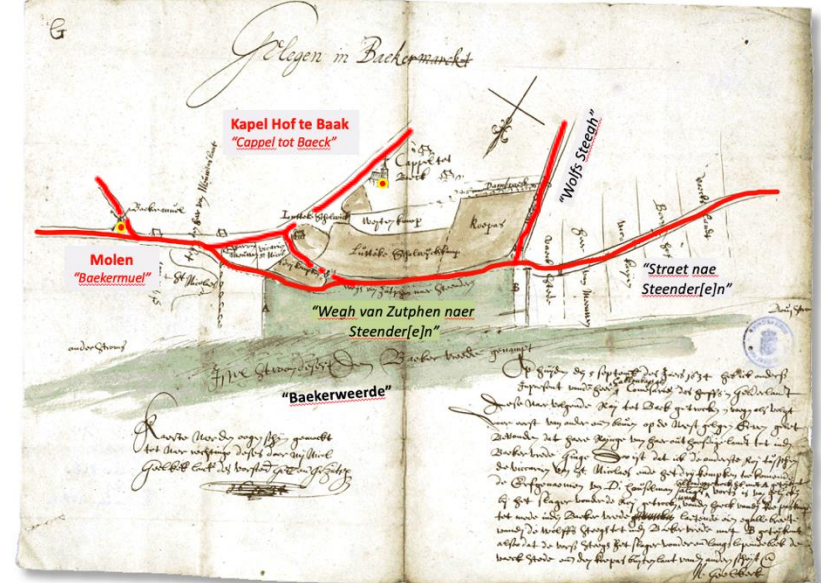
Op de gravure van 1639 zie je de weg (oranje lijn) vanuit Aelbergen* (Olburgen) lopen over Steender (Steenderen) richting Wichmont (Wichmond, verdwenen dorp). We hebben al geconstateerd dat de wegen schetsmatig zijn getekend. Ook de vorm en lengte van die wegen kan worden losgelaten; wegen volgden, gedictieerd door natuurlijke factoren een meer kronkelende loop. Waar die wegen exact hebben gelopen kunnen we hooguit interpreteren door ze bijvoorbeeld te verbinden aan wegen die ook begin 19e eeuw de hoofdroutes waren. Die wegen zijn met naam zichtbaar op het kadastrale verzamelplan van Steenderen uit 1817. Onderweg zijn drie aftakkingen (blauwe stip) en twee bruggen (rode stip).

Aftakkingen: Luur (1) – Toldijk (2) – Baak, molen (3)

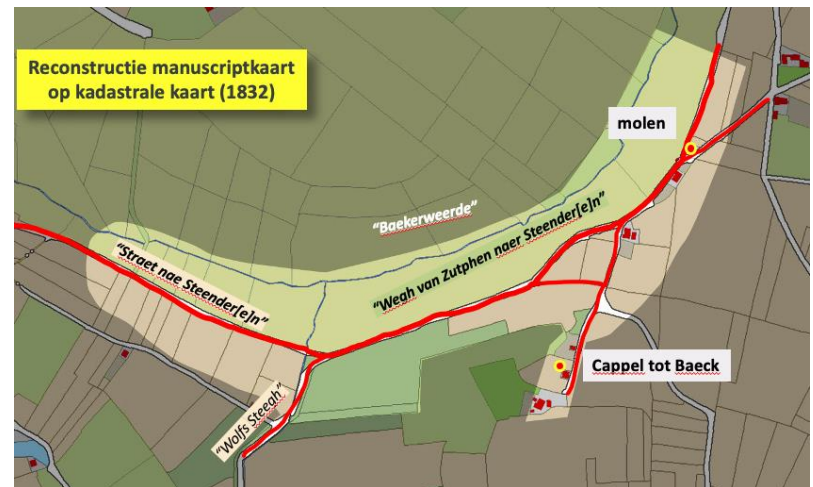
Bruggen: Groote Beek en 't Swarte Water (Baaksche Brug)

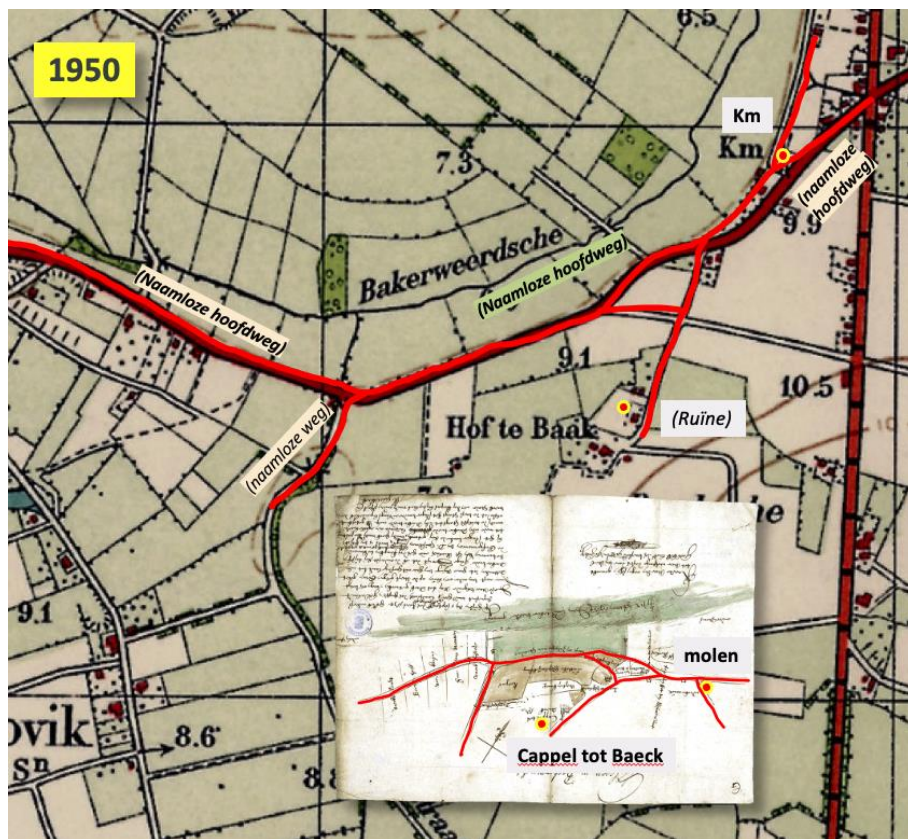
* "Kelbergen" gecorrigeerd naar "Aelbergen" volgens het eerdere manuscript.

Bron: Manuscript GldA, 0498 - 5163-1638-3.02 Baak (1634)

De kaart is getekend met het zuiden boven. Zichtbaar: De Baakse molen (Baekermuel), de kapel (Cappel tot Baeck). Straatnamen: Straet nae Steenderen, Wolfs Steegh en Wegh van Zutphen naer Steenderen. Die informatie reconstrueren we op de situatie 1832.

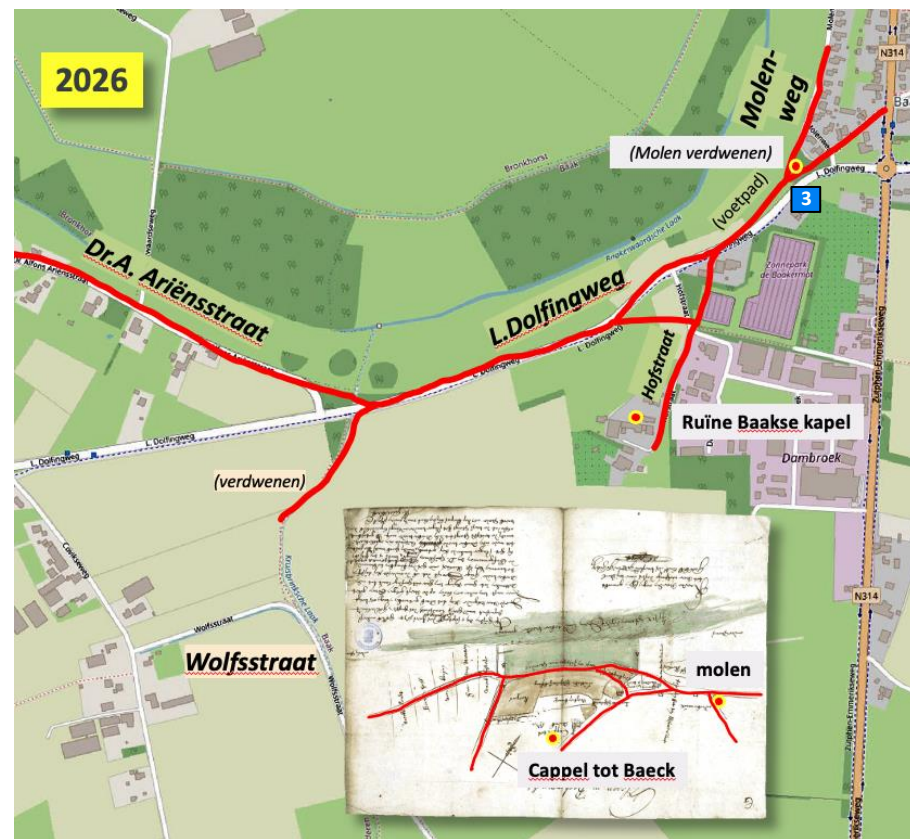

Het manuscript heb ik voor de vergelijking gekanteld en is zelfs goed terug te vinden op de kaart van '1950'.

N.B. Dit suggereert dat de kaart van 1950 (topotijdreis) eigenlijk ouder moet zijn. Molen 'De Olde Kaste' verdween in 1932, maar staat hier nog ingetekend op de kaart.

De splitsing naar Baak bij de molen is nog aanwezig; evenzo de weg naar de ruïne en de Wolfsstraat zijn er nog.

We kunnen de onderliggende kaart nu vervangen door een huidige en weten nu exact waar de wegen op het 17^e eeuwse manuscript in onze tijd hebben gelopen. Volg de Dr. A. Ariënsstraat naar de L. Dolfingweg. Op een gegeven moment moet je richting de Molenweg via een voetpadje. De plek van de standaardmolen lag in die splitsing.

De originele aantakking met de Wolfsstraat is nu wegverkaveld. Ook de 17^e eeuwse aantakking naar de kapelruïne is verlegd. Nu ligt op die plek de toegang naar de parkeerplaats van het huis naast De Korendrager.

De informatie van dit manuscript neem ik mee in de reconstructie van Het Kwartier van Zutphen. **Aftakking 3 (Baak, molen)** heb ik gevonden; evenzo **het 17^e eeuwse wegdeel tussen Steenderen en Baak**. Dat kunnen we nu aantonen met een betrouwbare bron.

Links de reconstructie op de kaart van 1832. Rechts dezelfde route op de kaart van 2026. Hierachter puntsgewijs een fotoverslag.

Op de kaart van 1832 heet de hele weg "De groote weg van Dieren op Steenderen" (als dát nog geen hoofdroute is)

Aftakkingen 1 en 2 zijn aangegeven. De brug op de gravure is waarschijnlijk de Bedelbrug.

In 2026 heten de wegsegmenten achtereenvolgens: Dierenseweg – Olburgseweg – Prinsenmaatweg – J.F. Oltmansstraat.

Dierenseweg richting veer

Google Maps

Olburgseweg

Dierenseweg
Olburgseweg

Prinsenmaatweg

(Prinsenmaatweg) De Eekheurne, met rechts de aftakking naar Luur

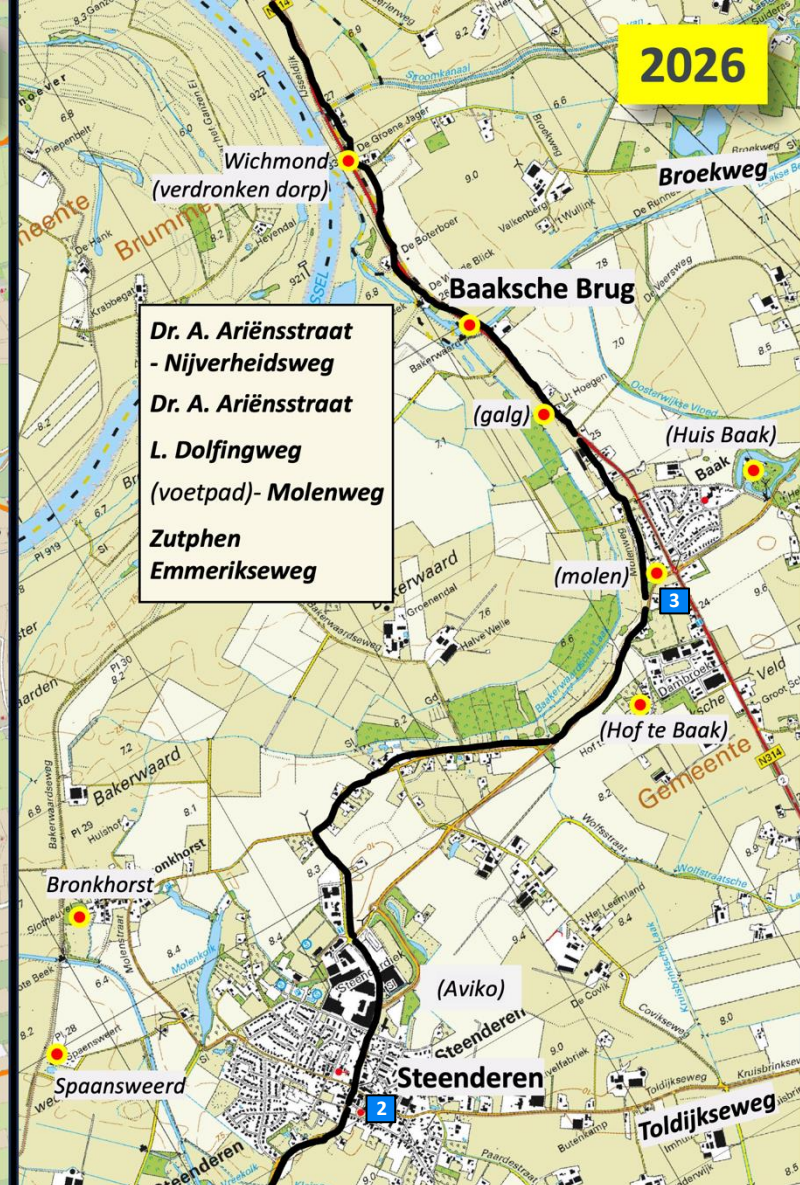
(Prinsenmaatweg) De Eekheurne; links naar Steenderen

(J.F.Oltmansstraat) Bedelbrug

Links de reconstructie op de kaart van 1832. Rechts dezelfde route op de kaart van 2026. Hierachter puntsgewijs nog een fotoverslag.

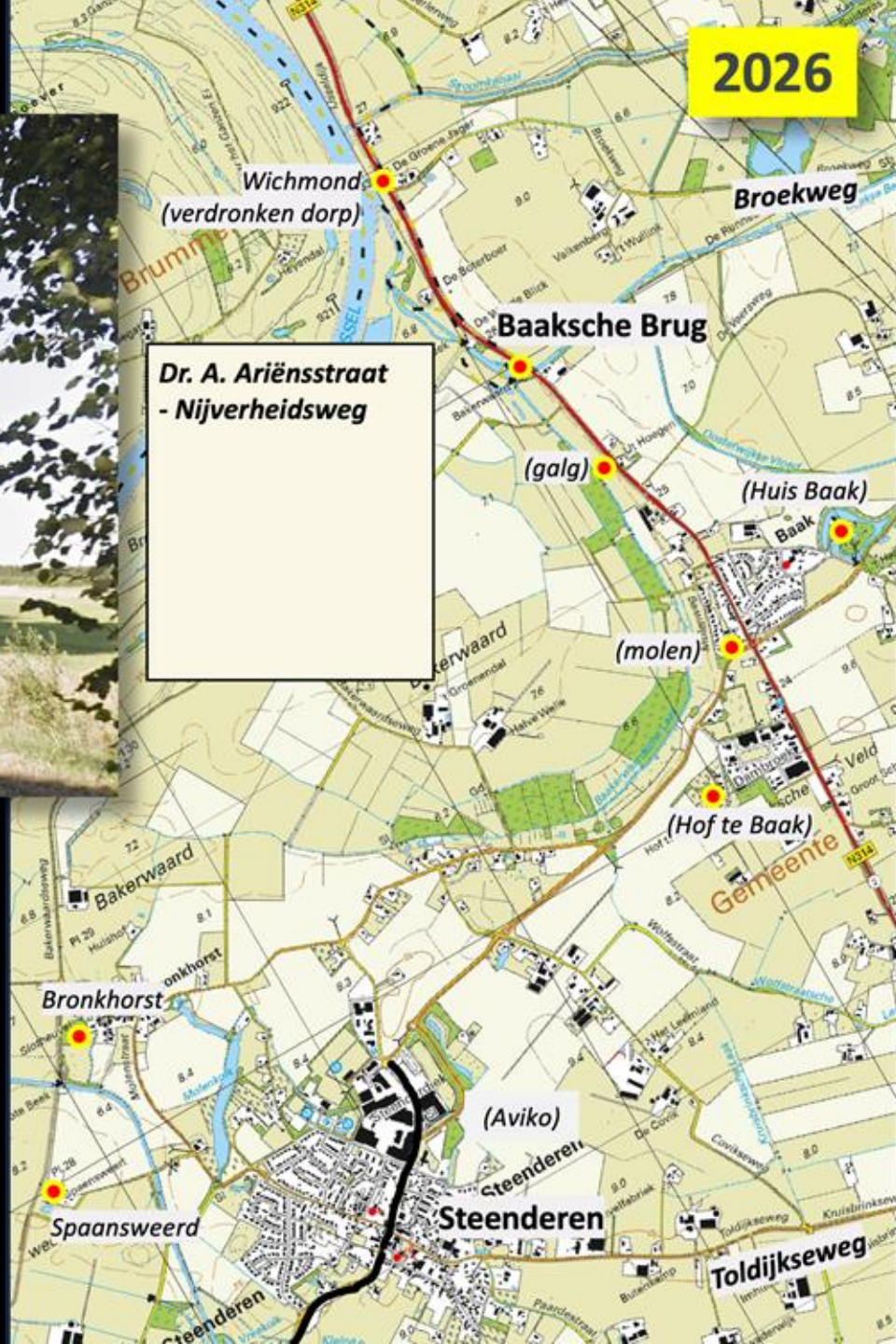
Op de kaart van 1832 heet de hele weg "Weg van Steenderen op Zutphen". Ten noorden van de Baaksche Brug "Weg van Zutphen naar Doetinchem".

Aftakkingen 2 en 3 zijn aangegeven. Aftakking 3 gaat volgens het manuscript aan de oostzijde van de molen voorbij.

In 2026 volgt het achtereenvolgens: Dr.A.Ariënsstraat - Nijverheidsweg - Dr.A.Ariënsstraat – L.Dolfingweg – Molenweg – Zutphen Emmerikseweg.

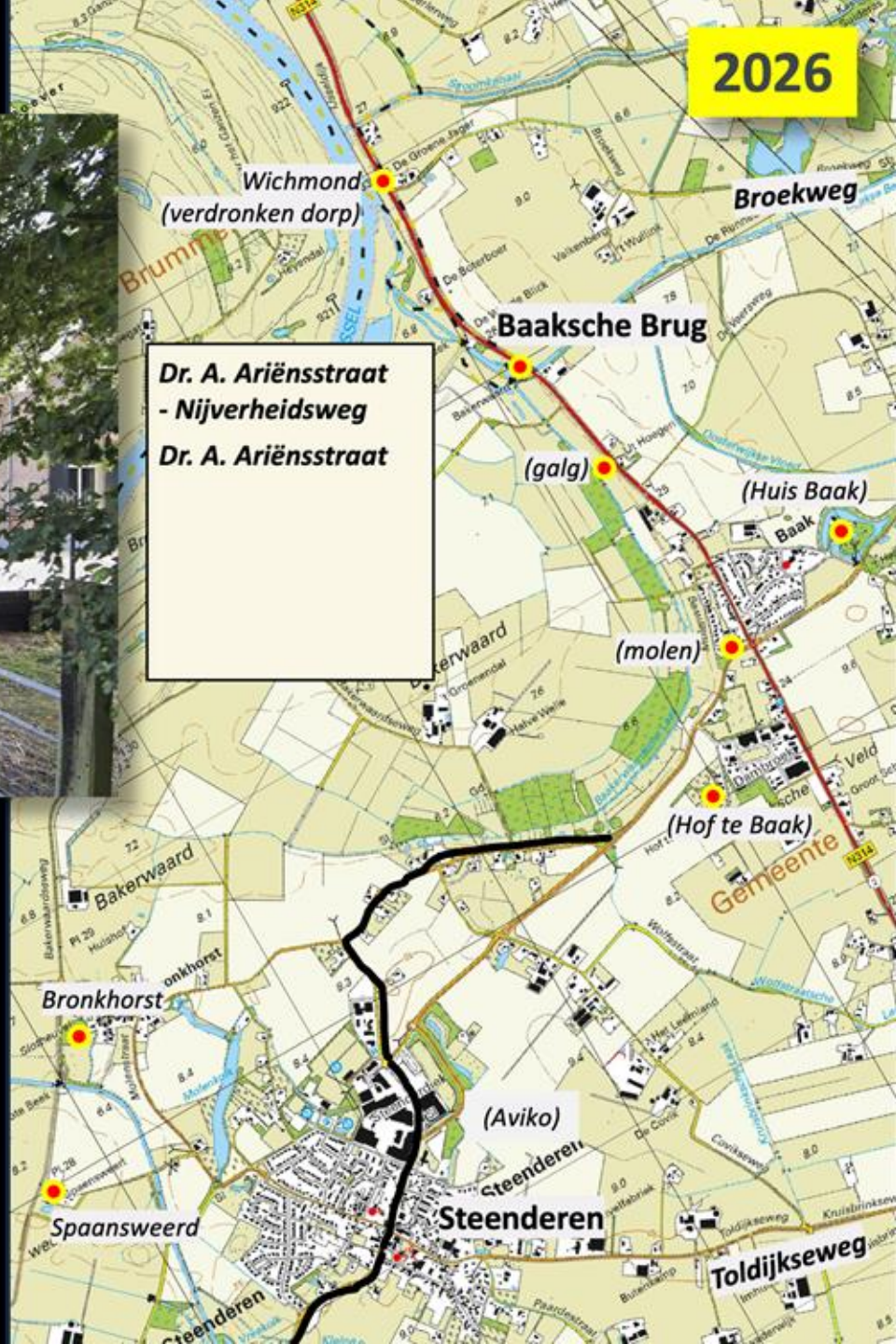

Nijverheidsweg, foto uit 2016

Dr. A. Ariënsstraat

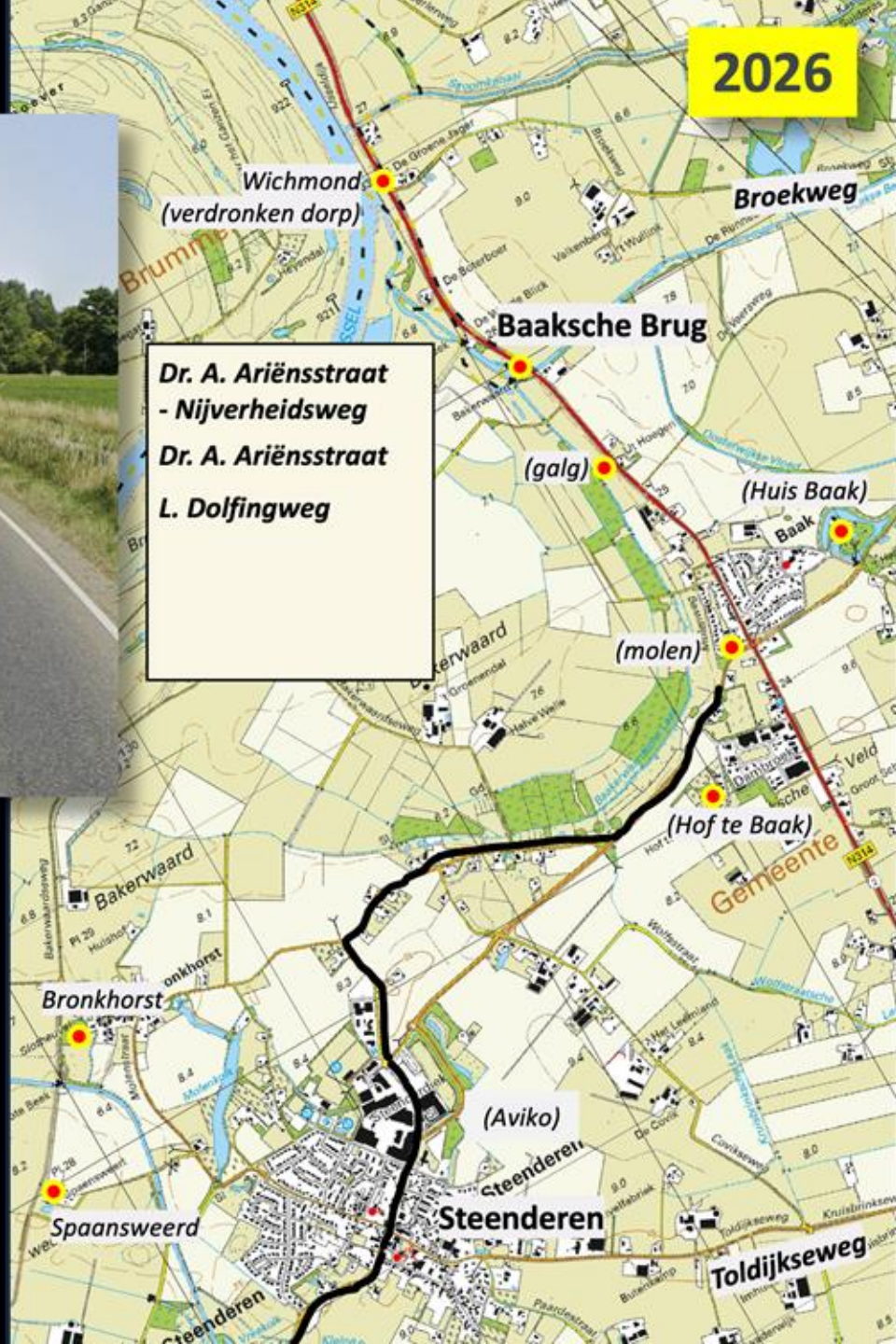

2026

Dr. A. Ariënsstraat
- Nijverheidsweg
Dr. A. Ariënsstraat

L. Dolfingweg

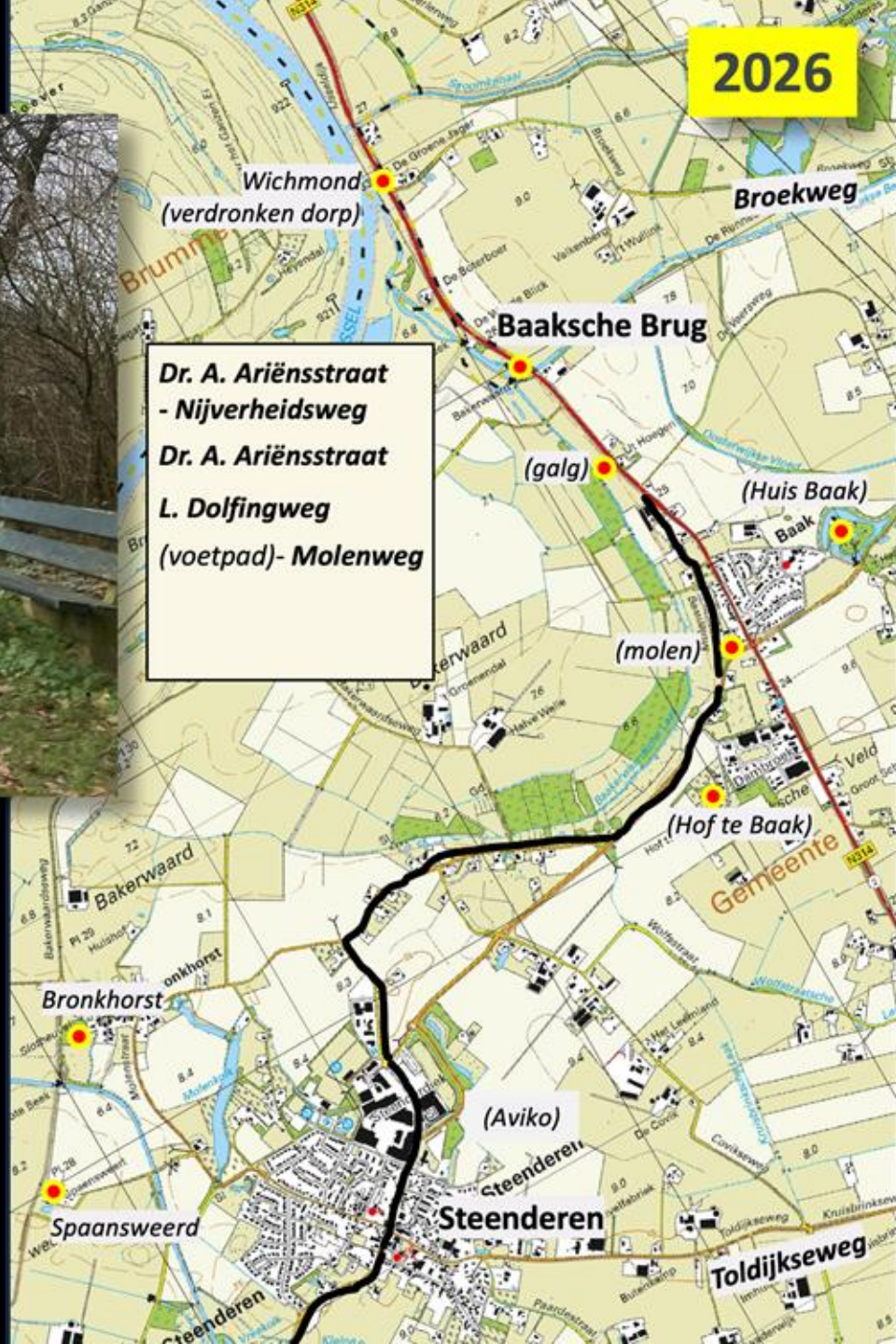

(voetpad) - Molenweg

2026

Dr. A. Ariënsstraat
- Nijverheidsweg
Dr. A. Ariënsstraat
L. Dolfingweg
(voetpad)- Molenweg

2026

Wichmond (verdrongen dorp)

Baaksche Brug

(galg)

(Huis Baak)

(molen)

(Hof te Baak)

Bronkhorst

Spaansweerd

Steenderen

(Aviko)

Gemeente

Toldijkseweg

Dr. A. Ariënsstraat - Nijverheidsweg

Dr. A. Ariënsstraat

L. Dolfingweg (voetpad)- Molenweg

Molenweg

Baaksche Brug

Zutphen-Emmerikseweg (N314)

